

[Kyed.]

Øre, og som den højtærede Minister her fra denne Talerstol har sagt er den højeste Pris, det vil med andre Ord sige det laveste, man kan ansætte Produktionsprisen til, og hertil, føjede den højtærede Minister til, vil der være at lægge 25 Øre pr. kg, fordi de Hjelpestoffer, Oliekager, der nødvendigvis maa indkøbes for at faa en rationel Omsætning af Raastofprodukterne, er saa højt i Pris, som Tilfældet er i Øjeblikket. I den Henseende er vi altsaa fuldstændig paa Linie med den højtærede Ministers Forslag og hans egne Udtalelser. Og saa siger vi, at de Svingninger, der kommer i Oliekagepriserne, skal give sig Udslag i en lavere eller højere Pris som Grundpris for Smørret, og det viser sig gennem alle Beregninger, at en Svingning paa 1 Øre pr. kg Oliekager svarer til en Svingning af 5 Øre pr. kg paa Smørret. Derfor er det ikke ligegyldigt, til hvilke Priser man indkøber Raastofferne. Gaar Oliekagerne ned igen til en Pris som den, der var kendt for 4—5 Aar siden, 13 Øre pr. kg, saa bliver Grundlaget, hvorefter man beregner, 25 Øre lavere pr. kg Smør end i Øjeblikket. Og der er jo ikke noget som helst unaturligt i dette.

Naar et hvilket som helst andet Erhverv i dette Land indkøber Raastoffer udefra eller køber Raastoffer som Træ af indenlandsk Oprindelse, eller hvad det kan være, beregner de jo i den Pris, de sælger Varerne til, den Prisstigning, der har været paa Raavarer eller Halvfabrikata — det har vi i høj Grad maattet bekende i de sidste Maaneder, hvor Priserne er steget Maaned for Maaned paa alle Varer, netop med den Begrundelse, at Raastoffer og Halvfabrikata er gaaet saa stærkt op i Pris. Naar det gælder for alle andre Erhverv, og man finder det naturligt, at det gør det, hvorfor skulde der saa være noget unaturligt i, at akkurat den samme Betragtning, som jo rent forretningsmæssigt, produktionsmæssigt er rigtig, ogsaa skulde gælde, naar det er Landbrugets Produkter, der er Tale om?

Af disse Paragraffer faar man frem, hvilke Beløb der skal ydes til Støtte for Landbrugets Grovfoderproduktion, for at der kan opnaas en Pris, hvorigennem der ydes Landbrugenes Udøvere en passende Betaling for deres Arbejde. Med Gennemsnitsprisen for Smørret ca. 2 Kr. 07 Øre med en lille Overpris, det vil sige 2 Kr. 10 Øre for 1936, og med Prisen paa Oliekager og med den Grundpris af 2 Kr. 50 Øre, som ogsaa Ministeren regner med, vil Forslaget give en Støtte til Landbruget paa 68 Mill. Kr. Man kan sige, at dette Beløb

er stort, men prøv at foretage en Beregning, en Opgørelse af, hvilke Prisstigninger, hvilke Beløb man kommer til inden for andre Erhverv i Kraft af Merfortjeneste, i Kraft af Prisforøgelse som Følge af den forhøjede Beskyttelse, som Følge af Valutalovens Administration, det bliver et mange Gange større Beløb end det, der er Tale om her for Hovederhvervet Landbruget.

Jeg ser i Dag Dagbladet „Politiken“ . . . (Uro i Salen, Formanden ringer) . . . ja, da det gælder Landbrugsprodukter, er der jo ikke saa mange, der er interesseret, men ikke desto mindre betyder det dog noget for Landet som Helhed. Dagbladet „Politiken“ fremfører i Dag, at vort Forslag gaar ud paa, at der skal ydes en Støtte til Landbruget paa 100 Mill. Kr. Dette er jo ikke rigtigt. Det fremgaar af Betænkningen, at det er 68 Mill. Kr., der er Tale om, og jeg synes, det er urimeligt, at man vil forsøge at fremstille det anderledes, end det virkelig er.

Med Hensyn til Fordelingen af Beløbet har vi valgt at fordele det for den ene Halvdels Vedkommende efter de skattemæssige Værdiansættelser til normale Takster af Kvægbesætningerne i 1934—35 og 1935—36 og for den anden Halvdels Vedkommende efter Mælkeproduktionen. Kan der fra anden Side findes bedre Fordelingsregler, ser vi det gerne, men naar vi har valgt denne Fremgangsmaade, er, hvad de skattemæssige Vurderinger af Besætningerne angaar, Aarsagen den, at disse Tal behøver man slet ikke at indhente, for de ligger ude hos Kommunalbestyrelserne, de er opgivet i Forvejen ved Selvangivelserne. Hvad dernæst Tallene for Mælkeproduktionen angaar, er de leveret til Mejerierne, og man behøver ikke at indkræve et eneste Tal, de er i Forvejen opgivet til Svine-reguleringskontoret; der skal ikke sættes Arbejde i Gang af den Grund. Og naar vi har valgt disse to Aar, 1934—35 og 1935—36, er det, fordi de to Aar havde man den laveste Mælkeproduktion; ved at vælge de to Aar og ved at fastsætte det Antal Hektokilogram Grovfoderenheder, der kan komme i Betragtning ved Fordelingen, har vi imødekommet dem, der ønsker, at der ogsaa, naar der skal ydes Støtte til Landbruget, skal finde en vis Produktionsbegrænsning Sted, eller i hvert Tilfælde skal findes en Hindring for en Udvidelse ud over den Produktion, der er nødvendig for at omsætte Grovfoderproduktionen som Helhed; og det fremkommer, naar man benytter Tallene som her angivet. Dernæst er der at sige, at ved at benytte disse Tal og fordele Halvdelen efter skattemæssig Værdi-